

krig forbundne magter. Denne overenskomst skulle forblive i kraft, indtil der var enighed om, at de bestående farer for det amerikanske kontinents sikkerhed var ophørt, hvorefter parterne efter forhandling skulle kunne opsigte overenskomsten med 12 måneders varsel.

I det siden da forløbne tidsrum har Danmark som led i afviklingen af nævnte overenskomst overtaget samtlige de ved amerikansk foranstaltning opførte *meteorologiske stationer* i Grønland samt visse *flyvepladser*, som USA ligeledes havde oprettet dér.

Det var den daværende regerings opfattelse, at Den nordatlantiske Traktat, der blev undertegnet den 4. april 1949, ville afgive en hensigtsmæssig ramme for en tilfredsstillende løsning af Danmarks problemer i forbindelse med Grønland, en opfattelse som også den nuværende regering har kunnet slutte sig til.

Fra at være et anliggende mellem De Forenede Stater og Danmark er det blevet en opgave for Den nordatlantiske Traktats organisation (NATO) at foreslå hensigtsmæssige foranstaltninger til imødegåelse af angreb på Grønland, hvis beliggenhed i det nordatlantiske traktatområde udfra et strategisk synspunkt skønnes at være betydningsfuld.

Det er indenfor traktatororganisationen blevet vedtaget, at de enkelte Atlantmagter, når fælles forsvarsforanstaltninger måtte være påkrævede indenfor særlige områder, indbyrdes skal indlede forhandlinger med henblik på en hurtig iværksættelse af de nødvendige, forsvarsmæssige skridt.

På opfordring af den planlægningsgruppe, under hvilken forsvaret af Grønland henhører, og som har udarbejdet de vedtagne NATO-planer for forsvaret af Grønland, indledtes der den 27. marts 1951 i København forhandlinger mellem en hertil udsendt amerikansk delegation og repræsentanter for den danske regering. Forhandlingerne resulterede i den foranstående overenskomst, der blev undertegnet af udenrigsministeren og den herværende amerikanske ambassadør den 27. april 1951.